

Phù Vân

(Y Gv. 1: 2-11)

Lm. Xuân Đường, CSsR

Dm D7 Gm B^b

1. Phù vân nối phù vân thời gian cứ xoay vân. Người
 2. Bình minh đến rồi đi hoàng hôn cung xa dần. Trần
 3. Dời ta kiếp phù dung nở hoa cung mau tàn. Người

A⁷ Dm Gm Asus⁴ A⁷ Dm

đi người lại đến đời xa đời sê nói. Ngày qua rồi ngày
 gian dù lao tác lợi danh rồi cũng hết. Dòng sông từ muôn
 quên người lại nhớ trân gian là bến đỗ. Dòng sông bồi phù

F Am Dm G Dm

tới trời đất mãi vẫn xoay. Nhân thế dẫu tàn phai tình
 lối biển lớn chảy về xuôi. Trong Chúa con nghỉ bình
 sa tinh mến sê trổ hoa. Nhân thế dẫu vụt ngơi qua tình
 sa tinh mến sê trổ hoa. Trong Chúa con nghỉ bình tình

A⁷ Dm A⁷ Dm B^b

yêu mãi đồng đầy. ĐK: Phù vân dẫu đời phù vân cho
 an phút tuyệt vời. Phù vân dẫu đời phù vân cho
 yêu vẫn chan hòa. Phù vân dẫu đời phù vân cho

Am Dm Gm B^b

con bác ái hiền tâm. Dù cho nhân thế nhiều nghi nan sang
 C F A⁷ Dm B^b

hèn về chung một lối. Nguyễn dâng câu hát tình tri ân cho
 Am Dm Gm B^b

con say mến nguồn ơn thiêng. Dù cho kiếp sống đầy
 B^b Am⁷ Dm

truân chuyên phù vân vân nê tình vô biên.